

Sygn. akt I C 1741/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Orlik-Seligowska

Protokolant: stażysta Katarzyna Rydzik-Cypryańska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 r. we Włocławku

na rozprawie sprawy

z powództwa Z. D.

przeciwko Parafii Katedralnej we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda Z. D. na rzecz pozwanej Parafii Katedralnej we W. kwotę 1234 zł (tysiąc dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2016 roku do Sądu Rejonowego we Włocławku wpłynął pozew wniesiony przez Z. D. przeciwko Parafii Katedralnej we W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 03 lipca 2015 r., sygn. akt I C 70/14, oraz zawieszenie egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. Ś. w sprawie Km 1849/16.

W uzasadnieniu powództwa wskazał, iż wszczęta przeciwko niemu egzekucja narusza dyspozycję art. 102 k.p.c., albowiem w sprawie I C 70/14 toczącej się przed Sądem Okręgowym we Włocławku był zwolniony w całości od kosztów sądowych.

Na rozprawie w dniu 20 grudnia 2017 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Wskazał, iż w sprawie zapadło prawomocne orzeczenie i brak jest podstaw do uwzględnienia żądania. Ponadto postępowanie egzekucyjne zakończyło się.

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Okręgowy we Włocławku w dniu 03 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt I C 70/14 wydał wyrok w którym oddalił powództwo i zasądził od powoda Z. D. na rzecz pozwanego Parafii Katedralnej we W. kwotę 977,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na skutek apelacji powoda Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie V ACa 847/15, wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016 roku oddalił apelację i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 720,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Postanowieniem z dnia 14 lipca 2016 roku została nadana wyrokowi klauzula wykonalności.

(dowód: okoliczności bezsporne, tytuł wykonawczy akta Km 1849/16 Komornika sądowego przy SR w Toruniu -M. Ś.)

Sąd zważył, co następuje:

S. faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny w żadnym z jego elementów. Wyrokiem z dnia 03 lipca 2015 roku, wydanym w sprawie sygn. akt I C 70/14 Sąd Okręgowy we Włocławku oddalił powództwo i zasądził od powoda Z. D. na rzecz pozwanego Parafii Katedralnej we W. kwotę 977,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Następnie Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016 roku, wydanym w sprawie V ACa 847/15 oddalił apelację, i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 720,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Zgodnie z dyspozycją art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Artykuł 840 § 1 pkt 2 stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada). Omawiany przepis w odniesieniu do orzeczeń sądowych wprowadza prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zatem zanim jeszcze takie orzeczenie formalnie zostało wydane. W sytuacji, w której dłużnik w drodze powództwa opozycyjnego domaga się pozbawienia wykonalności orzeczenia sądowego, może on podnosić zarzuty oparte na zdarzeniach, które miały miejsce po zamknięciu rozprawy. Tym samym wykluczone jest ponowne podnoszenie zarzutów, które były przedmiotem rozpoznania przez sąd w trakcie wyrokowania, a także tych, które strona mogła do tego czasu - przy zachowaniu należytej staranności - podnieść. Inny sposób interpretacji podstawy powództwa opisanej w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. powodowałby możliwość ponownego rozpoznania tych samych zarzutów co w procesie, w którym powstał tytuł wykonawczy. Powyższy fakt godziłby więc w zasadę powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c. - Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2013 r. V ACa 54/13.

Jak wynika z materiału zgromadzonego w niniejszej sprawie powód kwestionował zasadność obciążenia go przez sąd I jak i II instancji kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej. W ocenie Sądu Rejonowego podnoszony przez powoda zarzut nie mógł zostać uwzględniony w niniejszym postępowaniu albowiem zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego oraz poglądami doktryny – badanie w trybie art. 840 k.p.c. sprawy prawomocnie zakończonej nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania tej sprawy. Sąd w tym postępowaniu nie może badać słuszności orzeczenia sądowego w chwili jego wydania nawet wówczas gdy – jak to się określa w literaturze przedmiotu – nastąpiło podstępne wyłudzenie orzeczenia. Godziłoby to w powagę rzeczy osądzonej. Powództwo opozycyjne przewidziane w ww artykule nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem. Powództwo przeciwegzekucyjne nie może w żadnym wypadku kwestionować, ani też nie uchyla powagi rzeczy osądzonej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972 r. II PR 372/72 OSP 1973, z. 1, poz. 222, czy komentarz do art. 840 k.p.c. Tadeusza Żyźnowskiego). W trybie powództwa przeciwegzekucyjnego nie można badać słuszności wyroku sądowego, na podstawie którego toczy się przeciwko stronie egzekucja. Dłużnik nie może kwestionować orzeczenia, które ma moc wiążącą (art. 365 §1 k.p.c.) .

Podnieść również należy, iż powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik zatem traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt II CSK 679/13). Jak wynika z akt egzekucyjnych Km 1849/16 komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. Ś. postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi Z.

D., postanowieniem z dnia 23 listopada 2017 roku zostało zakończone. Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd powództwo oddalił.

Odnośnie kosztów postępowania zważywszy na datę wniesienia pozwu Sąd rozstrzygnął o nich na podstawie art. 98 k.p.c. - strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te składają się kwota 1200,00 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz.U.2015.1800/, w brzmieniu obowiązującym do 26.10.2016 r.